

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

XII. ÉVF. 2. SZÁM

2009.
HÚSVÉT

www.szentanna.org

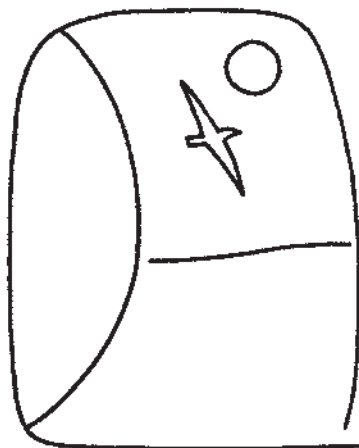
Egy üres sír...

Egy üres sír. Ez valóban ijesztő, ha benne nem sokkal előbb egy halottat temettek el – minden kétséget kizárólag.

A nyugalom széttört, s vele a sírbatétel ősi és tiszteletreméltó rendje, melyet az emberiség ostobán és jámborul tudomásul vett. Azonban éppen ebben a rendbontásban jelentkezik az evangélium.

Krisztus üres sírja a halál legyőzetésére, az utolsó napon bekövetkező végső vereségére mutat. A sírban az angyal igyekszik az asszonyokat erre a belátásra elsegíteni. De vajon felfogják ezt az asszonyok? Nem olyan egyszerű dolog! Emberi szívünket a világ törvényei annyira megkötik, hogy nem képes elhinni a dolgoknak itt megígért jóra fordulását.

Aki mégis részesülni akar húsvét áldásában, annak bátran túl kell tennie magát minden tapasztalaton és hinnie kell az üres sírnál mutatkozó ígéletben.

Túrmezei Erzsébet

HÉTKÖZNAPOK HÚSVÉTI FÉNYBEN

„Győzelmet vettél, ó Feltámadott!”
Minden reggel elénekelhetem,
S boldog húsvéti fény ragyogja be
Új napom, utam, egész életem.

Hisz Jézus Krisztus, a Feltámadott,
Jár aznap is előttem és velem.
Nyomában új szolgálat, feladat,
Új erő vár, új öröm, győzelem.

„Győzelmet vettél, ó – feltámadott!”
Jöhetnek borús és nehéz napok,
Zengve kísér az ének ritmusa:
A Győzelmes nyomában járhatok.

Jöjjetek, énekeljetek velem,
És énekelje egész életünk!
A Győzelmes nyomában járhatunk,
S vele győztesen célhoz érhetünk.

„Legeltesd juhaimat”

Különös, hogy az Úr Jézus megdicsőülésének állapotában építi bele a pásztor-életet egyháza életébe. Azt is akkor, amikor Péter a feltámadás után ahelyett, hogy a történeteken megrendülve imádkozva várta volna az eljövendőket, halászni vezette az apostolokat. Nem győzzük csodálni a mi Urunk Jézus Krisztusunk bátorságát, hogy merete Péterre bízni a legfőbb vezetést. De egyáltalán, hogy maga és az egyházba felveendő lelkek közé beiktatta az esékény emberekre ruházott pásztori hatalmat.

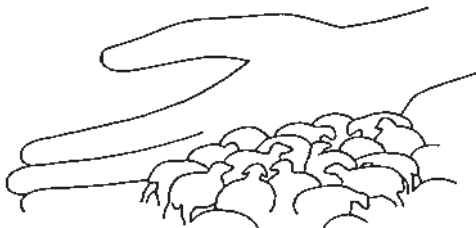
De bármennyire csodálkozunk, tény, hogy megtette. Annyira megtette, hogy már az első húsvét estén a bátortalanságból és tagadásból alig felocsúdo apostolokra rálehelte a megbocsátás Szentlelkét. Ami ugyan még nem volna olyan súlyos. De a bűnfenntartás hatalmát is hozzátette. Kinek adta ezt? Azoknak, akik a feltámadás titkát is alig akarták elhinni magának Jézusnak is.

Jó erre mostanában többet gondolnunk, és egy kissé belehatolnunk Jézus gondolataiba. Világszerte mutatkozik ugyanis a jelenség, hogy üresek a gyónatószékek. Az emberek nem akarnak, vagy nem szeretnek gyónni, közvetlenül intézik el lelkiismereti ügyeiket az Istennel, a felhatalmazott lelkipásztor közbejötté nélkül. Volt már ilyen korszaka egyháznak az ezredforduló táján, mikor is az egyháznak szigorú parancsban kellett sürgetnie, hogy évente legalább egyszer gyónni köteles minden keresztény ember.

Az lehet, hogy sok része van ebben a paptalan kereszténységben az újkorban

is jelentkező papellenességnek, amikor a papság valós vagy vélt hibáit és bűneit az eszmeterjesztés minden eszközével közzétette. De a keresztény embernek ezen is túl kellene tennie magát.

Jézus ugyanis tudatában volt annak, hogy a pásztorságnak a képviselői nem fognak mindig és mindenütt hivatásuk magaslatán állni. Mégis létesítette a pásztori hivatalt. Külön az apostoloknak mondott egy példabeszédet a hű és okos kulcsárról, kit ura háza népe fölé rendelt, hogy kiadja búzarészüket kellő időben. (Lk 12. 44) Dicséri a buzgó kulcsárt.

De elképzeli a lehetőségét annak, hogy az nem áll hivatása magaslatán. De ha az a szolga ezzel a gondolattal: „Késlekedik az én uram, verni kezdi a többi szolgát és szolgálót, eszik-iszik és részegeskedik” – mondja az Úr, és ezzel megjelenő épp azt a három hibát és bűnt, amibe az egyház pásztorai beleestek: a hitben való tévedés („késik még az én Uram”), a hatalmaskodás és önkényeskedés („verni kezdi”) és végül az evilági örömök hajhászása („eszik-iszik” stb.). Az ilyen szolgának Isten szigorú ítéletét helyezi kilátásba („kegyetlenül megbünteti”) – de mégsem vonja vissza rendelkezését, hogy egyházába „házanépe” fölé rendelt szolgát, másként pásztor ne állítson.

Imádkoznunk kell lelkipásztorainkért, hogy hivatásuk magaslatán álljanak. De tudnunk kell, hogy a méltatlan szolgákon keresztül is érvényesül Jézus világot megszentelő akarata.

Belon Gellért

A történelem

„Történelmi idöket élünk” – mondja egy barátom, s nekem azonnal az eszembe jut, hogy minden idö „történelmi idö”, legfeljebb egyszer halványabbak, máskor színebbek ennek a könyvnek a lapjai.

A kérdések elkerülhetetlenek. Hogyan szeressem azt a szennyes csatornát, ami végigfolyt az elmúlt éveken? Miként lássam meg „Isten lépteit” ebben a kanálisban? Mondhatom-e, hogy Isten a történelem ura, hiszen annyi szörnyűség járta és járja át az emberiség történelmét, hogy rettentő lenne mindezek „gazdájának” gondolnom Öt. Ha meg csak úgy passzívan „elnézi”, hogy mit csinálunk ideleln, az is ijesztő... Akkor hol lehet a megoldás?

A történelem érthetlensége

minden becsületes hívő ember problémája. Nem fér agyunkba az a sok szörnyűség, amelyet a múló idö hordoz. Botránkozunk azon a rémtörténet-sorozaton, amit történelemnek hívnak, s amelyből iskolás korunkban még vizsgáznunk is kell. A történelem a legborzasztóbb krimiötleteken is túltesz. Ennek a „vérfolyam-szabályozó” esemény-sornak láttán, a költő Vörösmarty annyira elkeseredik, hogy az emberi fajt „sár-

kányfog-vetemény”-nek nevezi, s az emberiség sorsát reménytelennek tartja. Nézem az érettségizók tételeit. Szinte abból áll az egész, hogy ki, mikor, kit hódított meg, ki ellen győzött, mikor lett végre béke néhány esztendőre, hogy aztán kirobbanjon egy még véresebb háború.

A bölcs tudósok számtalanszor próbálták már értelmezni a történelmet, vizsgálták összefüggéseit, s azzal biztattak bennünket, hogy megtalálták a bajok gyökerét, de a legfontosabb kérdésre egyetlen történész sem adhat választ: miért ilyen szörnyű a világ.

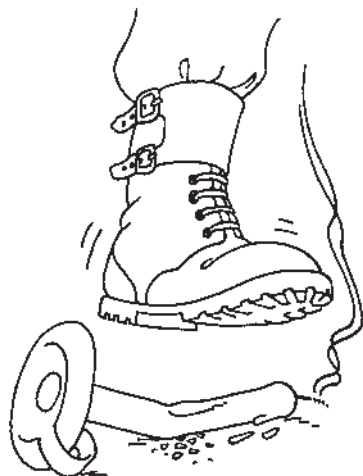
Erre a kérdésre csak a Biblia üzenetét komolyan vevő ember felelhet: Minden mocsoknak végső oka a bűn. A bűn piszkítja be a világot. Káin gyilkos mozdulata ott van Hitler gázkamráiban és Sztálin haláltáboráiban. A sátán nagyon gazdag az ötletekben. Nem tiszteli a határokat. Neki Nyugatra meg Keletre is szüksége van, az egész világot birtokolni szeretné.

Belekap a hittérítők ruhájába, hogy mohó gyarmatosítót vigyen utánuk, s a jó szó erejét veszítse. Ott ül a vallásüldözök vasalt öltönyén, hogy kellesse magát, mint „jobb jövőt” ígérő céda, aztán elhelyezzen egy kőcsarnokba, amit díszsírhelynek nevez.

Mit olvashatok ki ebből az ijesztő írásból? Mi lehet

a történelem üzenete?

A megdöbbenő tapasztalás végiggondolása, a kiábrándító eseménysor szemlélése után, fölmerül a kérdés, hogyan lehetséges az, hogy ebből a sorozatból nem végpusztulás, nem totális romlás és nem az emberi fejlődés csődje következett; hanem közben csodálatos kultúrák nyújtottak egymásnak kezét, hatalmas titkokat fejtettek meg a világ tudósai, az építő ember mindig felülkerekedett a romboló erők sátáni erőszakosságán, a csöndben dolgozók győztek a hatalom üvöltő-gépei fölött, és az abdaki gödör-

ben verset találtak egy költő zsebében.

Valaki győz az erőszak fölött, bármennyire is azt mondja a látszat, hogy az erőszakosaké a világ. Aki továbbviszi a történelmet az nem a gyilkos, hanem a sebeket kötöző orvos. A történelem érthetlensége mégsem értelmetlenség! A történelem szörnyűségeiből nem lehet Istenellenes érveket kovácsolni, mert minden gyalázataradás fölött ott lebeg a tisztaság, Noé bárkája. Az életet menekítők és továbbsegítők csendes serege mindig erősebb volt a hatalom rabszolgáinál.

„Nem a kövek és nem a fémek. Nem amik állják az időt! Hanem a gyékény, a nád, a kéreg!” – írja Illyés Gyula. Az erőszak történelme mégsem egyenlő magával a történelemmel! A történelem üzenete mégiscsak az, hogy a pusztulás és a pusztítás közepette valaki „ölébe vette” az életet és szép csöndben előbbre vitte a világot. A történelemből az derül ki, hogy „a gyenge az erős”.

„Messze a kövek és fémek hatalomátvétele előtt. A hajlíthatók és görbíthetők, a szívósan gyengédek, az ujjnyomásra már válasz-puha anyagok, ők, a soha vissza nem ütök adtak halk jelet kéz a kéznek – velünk a Föld!... Nem a zablárok, nem a zengések, hanem a kosáron a fül; nem az ostomok, a bekerítések; hanem a korall-sor a nyak körül, meg a tűzhely körüli székek; nem a viharok, a mének, a diadalzengések, hanem a szitaszél-veregetések, ha a liszt megtömőrül... Nem a vezényszó, Rohamra! s Imához! Hanem a megfordított vánkos.” (Illyés Gyula: Ditirambus a nőkhöz).

A történelem kegyelme

hogy üdvösségünk szállasadója. Csak az „örökkévalóság és az idő termékeny egybekapcsolása” lehet az emberi történelem „megmentője” – írja a téma legavatottabb tudósa, Schütz Antal professzor.

Isten szabadnak teremtette az embert és tökéletességre hívta. Ennek a hívásnak és

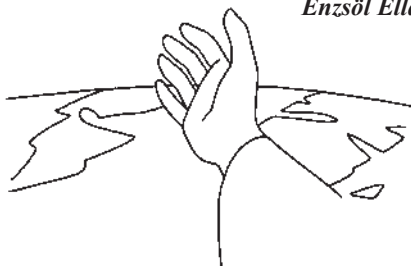
ennek a szabadságnak a küzdelme a történelemben zajlik. Ezért az „itt és most” történészek feketeségén mindig is átsütött a remény, hogy „lesz még egyszer ünnep a világon”, hogy a vészharangok elfáradnak, a viszályok megszűnnek, s egy szebb és tisztább ember lép elő a romok alól... Építkezésbe kezd, gyárat, hidat és jövőt tervez, s mindezt annak a reménységnek az igézetében, hogy minden cselekedete isteni léptékkal mérhető. Az apostol szavaival élve: bárhogy elhatalmasodott a bűn, mindig túláradt a kegyelem.

Az a pusztító tény, hogy az ember nem ment tönkre történelmi tapasztalataitól, önmagában arra utal, hogy egy történészek fölötti valóságban hisz. Csak az örökkévalóság igézetében vállalható őszintén ez a Föld.

Az időhöz kötött történelmet csupán az képes elviselni, „aki ráeszmél örök eredetére és rendeltetésére a maga korában... vállalja és valósítja meg a maga körében és rátermettsége szerint az örök értékeket. Az fölvertezetten állja a jelen viszontagságait és rázkódásait, az illúziók nélkül, de nem ideálok nélkül, biztos, de befelé ujjongó diadalérzéssel néz, imádkozik, dolgozik, küzd elébe a győzelmes holnapnak.” (Schütz Antal)

Aki csak evilági országot akar építeni, az mindig értetlenül áll a történelem eseményei előtt. Ez a világ arra való, hogy minden szenvedése, nyomorúsága közepette – azokkal együtt élve és azok ellenére – fölépüljön benne Isten Országáa.

Enzsöl Ellák

Wass Albert:

Nagypénteki sirató

Elmegyünk, elmegyünk, messzi útra megyünk,
messzi út porából köpönyeget veszünk...

Nem egyszáz, nem kétszáz: sokszáz éves nóta.

Így dalolják Magyarhonban talán Mohács óta.

Véreim! Véreim! Országútak népe!

Sokszázéves Nagypénteknek

soha sem lesz vége?

Egyik napon Tamás vagyunk,

másik napon Judás vagyunk,

kakasszónál Péter vagyunk.

Átokverte, szerencsétlen

nagypéntekes nemzet vagyunk.

Golgotáról Golgotára

hurcoljuk a keresztfákat.

mindég kettőt, soh'se hármat.

Egyet felállítunk jobbról,

egyet felállítunk balról,

s amiként a világ halad:

egyszer jobbról, egyszer balról

fölhúzzuk rá a latrokat.

Kurucokat, labancokat,

közülünk a legjobbkat,

mindég csak a legjobbkat.

Majd, ahogy az idő telik,

mint ki dolgát jól végezte:

Nagypéntektől Nagypéntekig

térdelünk a kereszt alatt

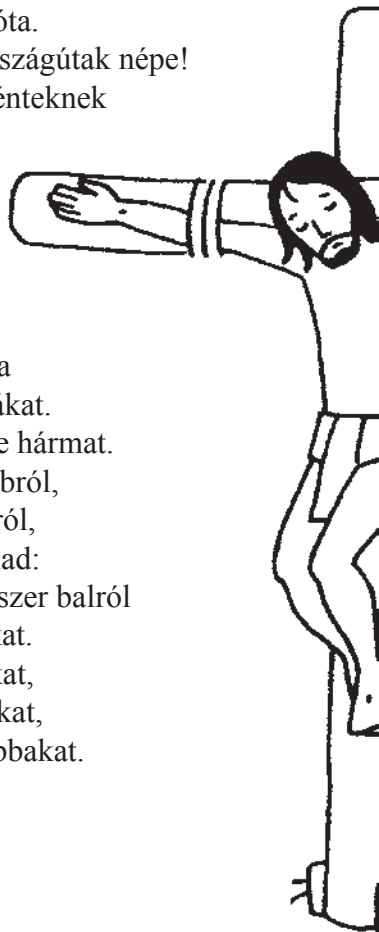
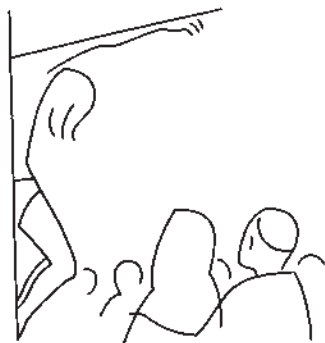
húsvéti csodára lesve.

Egyszer a jobbszélső alatt,

másszor a balszélső alatt,

éppen csak hogy a középső,

az igazi, üres marad.

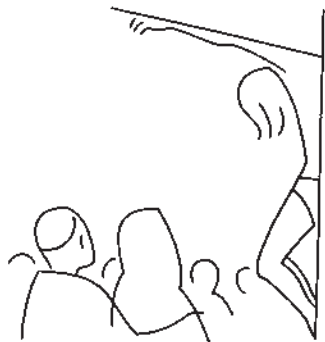
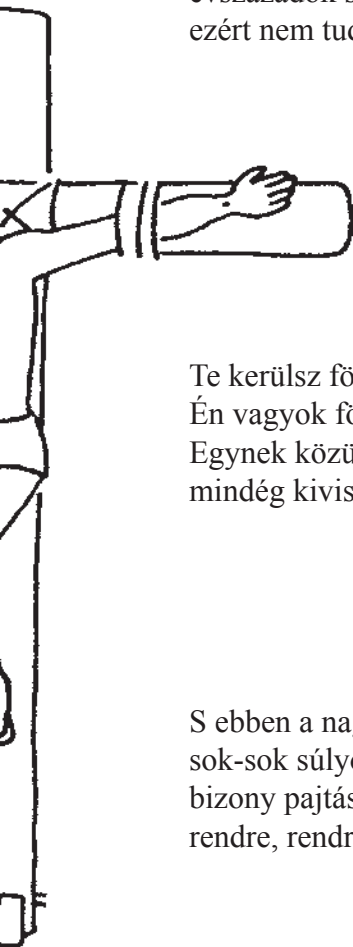
Nincsen is keresztfánk közbül,
nem térdel ott senki, senki.
A mi magyar Nagypéntekünk
évszázadok sora óta
évszázadok sora óta
ezért nem tud Húsvét lenni.

Így lettünk országút népe,
idegen föld csavargója,
pásztortalan jószág-féle.
Tamással hitetlenkedő,
kakasszóra péterkedő,
judáscsókkal kereskedő.
Soha-soha békességgel
Krisztus-Úrban szövetkező.

Te kerülsz föl? Bujdosom én.
Én vagyok fönt? Bujdosol Te.
Egynek közülünk az útja
mindég kivisz idegenbe.

Bizony, jól mondja a nóta,
hogy elmegyünk, el-elmegyünk,
messzi nagy utakra megyünk.
Messzi nagy utak porából
bizony, köpönyeget veszünk.

S ebben a nagy köpönyegben,
sok-sok súlyos köpönyegben
bizony pajtás, mondom Néked:
rendre, rendre mind elveszünk.

Megkérdeztük az Elnököt

Megkérdeztük Bányai Gábort Bács-Kiskun Megye Közgyűlésének elnökét, országgyűlési képviselőnket

– *Hogy van?*

– Az elmúlt 3 évben 300.000 km-t autóztam a megyéért és a térségünkért. Hatalmas fejlesztéseket indítottunk el, ami sok örömet okoz a sok munka mellett. Ezért boldognak is tarthatnám magamat, de látva az emberek növekvő nehézségeit és gondjait, visszazállok a valóságba.

– *Képviselő úr! Mi a véleménye egy keresztény politikusnak Magyarország mostani állapotáról?*

– Olyan érzésem van, mintha az ország keresztutat járna. Cipeljük a keresztünket, a nemzet összes gondját. Korbáccsal csapkodnak bennünket, le is köpnek minket és látszik, hogy sokan örömeiket érzik a magyarok szenvedésén.

Jelkép nélkül magyarázva: Soha nem látott nehézségek elé jutott az ország. Háborúk, vesztes csaták, háborús jóvátétel nélkül, polgárháborúk után szokott

egy ország így kinézni, mint mi. Pokoljárásan vagyunk, mert a valódi nehézségek most érkeznek és 1-2 évig nálunk is maradnak.

– *Mi vagy ki okozta ezt?*

– Az alapvető hibákat a kormányzat követte el. Nem volt gazdasági növekedést generáló elképzelés, pedig az EU források legjavát már dobra verte a kormány. Nem helyezték előtérbe a foglalkoztatás növelését és így egyre több ember szorul támogatásra, segélyekre. Ez pedig szétfeszítette a költségvetést. Ezer milliárdot veszítettünk ezen. Az államadósság túllépte a 20 ezer milliárdot, pedig 2002-ben még csak 8000 milliárd volt. Ennek csak a kamatterhei ebben az évben a gyenge forintnak köszönhetően a 2000-2500 milliárd Ft-ot is túllépheti. Sok rosszat mondhatnék még, de ezt ismerhetik az emberek.

– *Mi a megoldás?*

– Egy ilyen rövid riportban kifejteni? Nehezet kér tőlem. De próbáljuk meg.

Miután a kormány csak a megszorításokban látja a megoldást, így a gazdaság újraindításához szükséges energiákat, pénzügyi forrásokat elvonja a vállalkozóktól és a fogyó munkavállaló, adózó polgároktól. Nem érkeznek források az EU keretéből munkahelyteremtésre és hiába költünk el 7000 milliárd Ft EU támogatást, alig fog meglátszani ez a nem kevés pénz rajtunk. Az egyik megoldás egyébként a rendkívül nagymértékű adó és járulékcsoökkentés. Az igaz, hogy az állam ezzel ideiglenesen nagyon komoly forrásszűkébe kerül, de a hazai vállalkozások és munkahelyek fennmaradhatnak, megszűnhetne a feketefoglalkoztatás és a szürkegazdaság visszaszorul, ami a járulékbefizetők számának gyors növekedésével egyúttal bevétel visszatöltődést is hozna. A másik fontos intézkedés tabu, de a bennünket hitelező bankokkal és nemzetközi szervezetekkel le kell ülni tárgyalni, hogy a ránk háruló irtalmatlan uzsorakamat alatt összefog roppanni az ország. Valamit kezdeni kellene vele, újabb segítségre szorulóknak, mert fuldoklunk. A harmadik fontos intézkedés, hogy a hazai termelésből származó javak, termékek fogyasztásá-

ra kellene rávenni honfitársainkat, mert ma 60-70%-ban külföldi árukat vásárolunk. Negyedik lehetőségünk lenne, hogy az ÁFA nagymértékű csökkentésével, 20%-ról 12-13%-ra, az ellenőrzés szigorítása mellett az ÁFA csalások és a számlagyárak megszüntetésére kerüljenek. Az ÁFA visszatérítést részlegesen felfüggeszteném. Ezzel 5-600 milliárdal többlet bevétel maradna ezen a soron a költségvetésben, pont annyi, amit most a kormány el akar venni tőlünk. Nem érné meg ezután számla nélkül kereskedni, termelni. Szóval, hasonló intézkedésekre volna szükségünk a véleményem szerint.

– *Lát reményt a kilábalásra?*

– Ha nem látnék, nem beszélgetnék Önnel. Ha a hazánk polgárai összefognak végre-valahára, akkor van remény. De csak ekkor. A tisztakezűekre szükségünk lesz! Ne felejtse Ön se el, Nagypéntek sötétsége után eljött kétezer éve a Húsvét. Így a bennünket átható sötétség után jönnie kell hamarosan a viláosságának. A kakas már kukorékol.

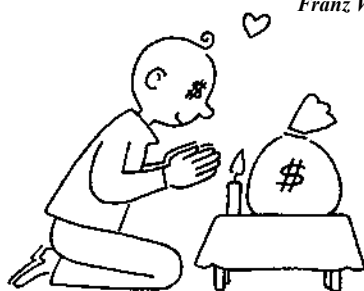
Nemcsak hiszem, hanem tudom is, hogy a magyarok és Magyarország többre képes!

Civilizált a világ?

Ez a világ, mely civilizáltnak mondja magát, lelkileg csak akkor gyógyulhat meg, ha megtalálja az utat a valódi kereszténységhez. Miért? – kérdezik most az evilági gondolkodás vámoerei. Azért, mert Krisztus tanítását nemhogy kimerítettük volna, de még alig, hogy megsejtettük. Ezt őszintén be kell ismernünk. Krisztus tanítása ugyanis metafizikai és erkölcsi értékben csillagmagasságban túlszárnyal minden jelen mozgalmat. Európa és környezete esetlen barbárait és megszállt érdekhajzásait szent paradoxonnal szembesíti és

ezt mondja: saját érdekeid háttérbe szorításával az igazságnak és az életnek élj!

Franz Werfel

Szent Anna, légy iskolánk oltalma!

Még az elmúlt tanévben határozta el Kiss Györgyné, az iskola előző igazgatója, hogy készítsük el iskolánk pátrónájának, Szent Annának szobrát az aulába. Tóth Sándor iparművész urat kértük fel a szobor, pontosabban a dombormű elkészítésére, melyhez az anyagi háttérrel Nemes Lajos kanadai jótévőnk biztosította. Tudtuk, hogy nem akármilyen alkotás készül, hiszen a művész úrnak már három szobra ékesíti templomunkat. S valóban, amikor megláttuk az elkészült terveket már látszott, hogy a szobor művészi alkotáson kívül egyben teológiai hitvallás is lesz. Szent Anna, bár a nagyszülők védőszentje, mégis örök fiatalként ül leánya Mária mellett, hiszen az anyai és a nagyanyai szív az örök, Istentől forrászó szeretetről tesz tanúságot. A két alak glóriája és arca szívet formázva mutat rá az ölükben ülő kis Jézusra. A szobor ugyan a Szent Anna címet viseli, a központi helyre, ahogy ez teológiailag helyes is, Jézus személye került. Mária és Szent Anna Jézust hozza közénk, Őt mutatja fel mindannyiunk szá-

mára. Iskolánk Pátrónája minden gyermeket, szülőt és pedagógust Jézushoz akar közelebb vinni, hozzá akar kapcsolni.

Március elsején az iskolával közös ünnepi szentmise után, Bolvári János esperes úr szentelte meg ezt gyönyörű alkotást. Ismételten szeretnénk megköszönni Kiss Györgynének az ötletet, Nemes Lajos úrnak az anyagi hozzájárulást, Tóth Sándor művész úrnak a csodálatos kivitelezést, valamint Probstner János úrnak, a Nemzetközi Kerámia Stúdió vezetőjének a technikai segítségét.

A Gondviselés Kápolnája

A tanév elején vetődött fel az ötlet, hogy a Katolikus Iskolában levő, meglehetősen hányatott sorsú kápolnára ráférne a felújítás és a megújítás. Kasziba Magdolna igazgatónővel és Czellerné Ádám Mária diákotthoni vezetővel fogott össze Rónaszéki Gábor plébános, hogy megtervezzék és megindítsák a munkálatoikat. Mivel pénz nem állt rendelkezésre, ezért lehetőség szerint mindent saját erőből és saját kezűleg igyekeztek megvalósítani. A kápolna festését Haug András és Nagy László tanár urak végezték. A villanszerelői munkákat Mikó Imre bácsinak és Tóth Vilmosnak köszönhetjük. A térdeplő zsámolyokat Boros Gábor

tak segítséget. A diákotthon nevelői is kivették a részüket a közös munkából. Még a gyerekek is szorgoskodtak, hogy a kápolna elkészüljön. Kiss Györgyné és Kiss Veronika a drapériák varrását és elrendezését vállalták fel. Kovács Imre karbantartói és technikai segítséget nyújtott. Hefner Istvánné (Babu néni) egy oltárkeresztet, Rónaszéki Gábor plébános pedig a tabernákulumot, az örökmécs-tartót és az oltárra helyezett Bibliát adományozta a kápolnának.

Március elsején Bolvári János esperes úr szentelte meg a felújított iskola-kápolnát, melynek a Gondviselés Kápolnája titulust adtuk. A kápolna falára a keresztúti stációkon kívül felkerültek azoknak a gyerekeknek, tanároknak és lelképásztároknak a képei is, akik már eltávoztak közülünk a Mennyei Hazába.

Hálás köszönet az összefogásért és a segítségért mindenkinek!

asztalos készítette. Csizovszki László az örökmécses tartó falikart alkotta meg. Adományaikkal Gergelyné Magdi néni, Ozorák Lászlóné és Pekk Antalné nyújtot-

Szentkatali tavasz

Március 21-én a Szent József Kör tagjai ismét összefogtak és egy hangulatos nap keretében megmetszték a szentkatali gyümölcsfákat. Az összefogás nemcsak a fáknak tett jót, hanem erősítette a közösséget is. Csóti János és Gyetvai Antal jóvoltából Varga Feriék kakasai Kovács Imre bácsi bográcsában kötöttek ki – mindannyiunk örömére.

Az éjszaka után mindig felkel a nap

Mostanában egyre gyakrabban tapasztaljuk, hogy a hétköznapok tele vannak negatív hírekkel, nehézségekkel, elkeserítő helyzetekkel, főleg a politikában, a közéletben. Ha akarjuk, ha nem, értesülünk róluk a rádióból, a TV-ből, az újságokból, közöttünk szóbeszéd tárgyává válik az utcán.

Sok levelet kapok, sok emberrel beszélgetek nap mint nap.

Egyesek örömet okoznak, mert köszönetet mondanak a városban végzett munkánkért, a szép, virágos közterekért, az elnyert pályázatoknak örülnek, nagyon várják már a megvalósításukat, az egészségügyi központot, az új piacteret, élhetőbb környezetet. Gratulálnak személyesen nekem, a Képviselő-testületnek az elért eredményekért. Ilyenkor én is megköszönöm, mert észreveszik a jóra való törekvéseinket, értékelik az erőfeszítéseinket ebben az egyáltalán nem könnyű helyzetben. Ez ad erőt, hogy továbbra is következetesen végezzem a munkámat, amit elkezdtem.

Mások - egyre többen - beszélgetés kapcsán panaszozzák el, milyen nehéz a megélhetés, megszűnik a munkahelyük, segítséget várnak. Elmondják, mennyire nehezen viselik az országban uralkodó közéleti, politikai, gazdasági válságot és kísérőjelenségeit, a hazugságokat és az azokat követő bizonytalanságot. Sokakban fogalmazódik meg a kérdés: Mi lesz holnap, és holnapután? Ennél jobb, vagy még rosszabb lesz?

Egy teológus szavai jutnak eszembe erről. Ezt mondta: „A kereszt árnyéka

minden nap keserű dalt fakaszt a lelkünkben és sírásra késztet...” Majd így folytatja: „De újra feljön a nap...”

Ez a gondolat azt közvetíti, hogy minden napnak megvan a maga próbatétele, nehézsége. Csak a ma keresztjével törőd-jünk, mely másnap már nem létezik.

Mindig csak a mai nap keresztje fontos; a nap huszonnégy órából áll, és az éjszaka után mindig felkel a nap.

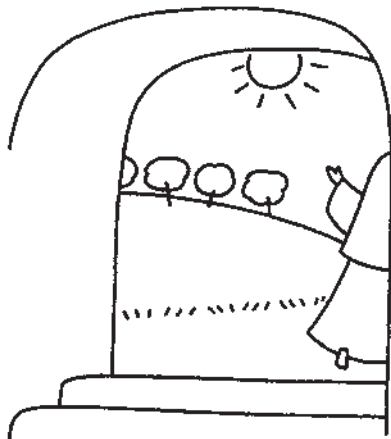
Mi pedig újra kezdhethünk, de már új erővel, új kegyelemmel.

S az élet megy tovább...

Ezekkel a gondolatokkal kívánok kegyelmekben gazdag, áldott Húsvéti Ünnepeket a Jánoshalmi Harangok olvasóinak.

Czeller Zoltán polgármester

A századik találkozó

25 évvel ezelőtt határozták el a Budapestre szakadt jánoshalmiak, hogy évente négy alkalommal találkozót tartanak a fővárosban. Március 30-án szervezte meg Kendéné Nagypál Klára a századik találkozót. Hálás köszönet az eddigi szervező munkáért, s reméljük, hogy a találkozók sora még folytatódni fog, hiszen oly nagy örömet jelentett mindenkinek az együttlét.

Máltai közgyűlés

Március 31-én tartotta rendes évi közgyűlését a Magyar Máltai Szeretetszolgálat János-halmi Csoportja. Martinek Erzsébet a csoport vezetője beszámolt az egész éves munkáról és megköszönte minden máltai tagnak és segítőknek áldozatos munkáját.

Bérmálási vizsga

Április 4-én, szombaton reggel indultunk Bajára a bérmálkozásra készülőkkel, hogy letegyék a bérmáláshoz szükséges vizsgát. Az Irgalmas Jézus oltalmába ajánlottuk indulás előtt a csapatot. Baján körülbelül 180 fiatal gyűlt össze, akik el akarják kötelezni magukat a tanúságtévő keresztény élet mellett. Kiss István esperes úr profi módon megszervezte az eseményeket, így a közös szentmise, valamint a szóbeli és írásbeli vizsga jó hangulatban és a testvéri közösség megtapasztalásával zajlott le. Reményeink szerint a vizsga is sikerült mindenkinek...

A katolikus óvodában történt

Édesapák köszöntése

Mi itt a Katolikus Óvodában fontosnak tartjuk a család egységét, annak jelentőségét hangsúlyozzuk, s az igazi, maradandó értékekre irányítjuk a figyelmet. Ennek tudatában szervezünk, immár 4 éve óvodánkban ünnepet az apák köszöntésére. Ezt az ünnepet Szent József névnapjához kötjük, amikor az apaságot és a szülői szerepet emeljük ki. Ebben az évben is sok apuka és nagypapa fogadta el a meghívást, és ünnepi lelkülettel érkeztek a köszöntőre. Műsorunk nemcsak a vendégek örömeire szolgált, hanem a gyerekek és az óvónőkére is. Mindezek után olyan versek és énekek sora következett, amelyeket csak és kizárólag erre az ünnepre tanultak meg a gyerekek. Az ünnepi köszöntő az ajándékok átadásával zárult, mely után nem csoda, ha egy-egy könnyecsepp szökött a boldog édesapák és nagypapák szemébe.

BEÍRATÁS

A Katolikus Óvoda

várja azokat a gyermekeket, akik

2010. augusztus 31-ig betöltik a 3. életévüket.

A beiratás 2009. április 14 - április 24-ig minden nap 8 - 16 óráig

a Bernéth Zoltán u. 12 szám alatt lesz.

A beiratáshoz kérjük hozzák magukkal: - a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, TAJ kártyáját

- orvosi igazolást, a gyermek oltási kiskönyvét - a szülő személyi igazolványát.

A Katolikus Óvoda 2009. április 7-én, kedden nyílt napot szervez.

Jöjjenek el, tekintsenek be családias hangulatú hétköznapijainkkal Szeretettel várunk mindenkit.

Az óvoda dolgozói és gyermekei

Kasziba Magdolna
igazgató

Gyetzvainé Kaszár Eszter
óvodai intézményegység vezető

Események a Szent Anna iskolában

Nőnapi vacsora

A férfi kollégáink ünnepi műsorral és ízletes vacsorával kedveskedtek a hölgyeknek.

Biológia verseny

Két csapat is képviselte iskolánkat a Katolikus Iskolák Országos Természetismeret Versenyén. Az egyik csapat a kiemelkedő harmadik helyezést érte el, a másik dicséretben részesült. Csapattagok: Fenyvesi Evelin, Taskovics Renáta, Miskolczi Zsolt, Czimer Nikolett, Kiss Balázs, Kiss Bálint. Felkészítőjük: Hefner Istvánné

Kulturális bemutató

Ebben a tanévben is bepillantást nyújtottunk diákjaink tanulmányi munkáján túli sokoldalú tevékenységébe.

Hittanverseny

Jánoshalmán szervezték meg a kerületi hittanversenyt, ahol iskolánk csapata 2. helyezést ért el. A csapat tagjai: Bogdán Alex, Kovács Kitti és Simon Imre.

Siker a történelem versenyen

A hatodik osztályos tanulók négy fős csapata továbbjutott a Katolikus Iskolák Takáts Sándor Országos Történelmi Versenyének második fordulójába. A csapat tagjai: Fenyvesi Evelin, Taskovics Renáta, Miskolczi Zsolt, Simon Imre.

Védőő előadása

Dr. Ádámné Brecka Mária védőő előadást tartott az ötödikes és hatodikos diákoknak az egészséges életmódról.

Ünnepség március 15-én

Színvo-
nalas, élő-
zenével
és tánc-
betétek-
kel átszőtt
műsort
adtak diák-
jaink már-
cius 15-én,
a városi
ünnepsé-
gen.

Nagyböjti lelki nap

Délelőttünk a bűnbánat és a megbocsátás jegyében telt. Csongrádról érkezett hozzánk Zoltán és Zsolt atya, hogy a nagyböjti lelki napot irányítsa. Nekünk, felső tagozatosoknak Zoltán atya tartotta a lelki foglalkozásokat. Érdekes történeteket mesélt és sokat beszélgetünk arról, hogy mi a szerepe életünkben a nagyböjti időszaknak. Babu nénivel kézműveskedtünk és virágtálat készítettünk. A templomban végigjártuk a kereszttutát, és minden állomásnál egy-egy rövid imát olvastunk fel. Gábor bácsival gyakoroltuk a szentmise énekeit. Minden osztály többet volt együtt, jobban figyeltünk a közelgő ünnepre és egymásra. A délelőtt folyamán gyónásra is volt lehetőség, amit sokan ki is használtak, hogy tiszta szívvel várják a húsvétot. A napot szentmisével zártuk. Szerintünk mindannyiunknak sokat jelentett az elcsendesedés és ráhangolódtunk a Feltámadás ünnepére.

Fenyvesi Evelin és Taskovics Renáta 5. o.

Toronyiránt

Kinézek az ablakomon. Templomokat látok odaát. Zamárdi, Kőröshegy. Kőröshegyen két tornyot is, a katolikust, a reformátust.

A túlsó part látványa mindig varázslatos. Még a nem filozófus embert is bölcselkedésre indítja. Az „itt” és az „ott” nem egyszerűen elvont fogalom. Mindannyian itt vagyunk, s ki tudja, mikor, ott, odaát leszünk. „Mi van túl minden tarkaságon, világon, világon, ruhákon? A semmi – vagy az Isten...” - töpreng Babits Mihály, a költő. Mi van túl? Mi van odaát?

Ha éjszaka fölébredek s kinézek, gyakran látni a túlparti fényeket. Nappal, ha tiszta az idő, szépen látni a somogyi dombokat. Meg látni a templomokat is.

Hányszor tűnődtem már azon, hogyan találták meg őseink, elődeink a templomok helyén. A régi templomok útmutatók. Öreg halászok mesélik még ma is, milyen fontos volt nekik a tihanyi apátság templomának kettős tornya, amikor a vízen hajóztak. Radar még nem volt, de voltak templomok, égre mutató tornyaikkal.

S ha kibukkant a torony a ködből, biztos volt az irány.

Labirintusnak tűnik sokszor ez a világ: nem tudom, honnan és nem tudom, hová, és nem tudom, miért... Igazodási pontok kellenének, biztos pontok. Tornyok, fölfelé mutatók.

Ebben a furcsa labirintusvilágban még egymást is könnyen elveszítjük. Szétesnek családok, megszakadnak barátságok, szembe fordulnak egymással emberek. Pedig a túlsó part mindannyiunkat vár. Egy másra kellene találnunk újra. Még itt, ezen a parton. Hogy értelmes legyen az életünk.

*Korzenszky Richárd OSB
Üzenőfüzet című könyvéből*

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@ancl.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Üllöd a föld s az égi boltra állván
oly ívet írsz karoddal, mint a nap.
Nyolcvanhat évig álltam fenn az állvány
csúcán, Uram, de nem találtalak.

Vésőm alatt porladva hullt a márvány
s öklömben torzó, vagy bálvány maradt.
Nem leltelek meg illanó szívirvány,
ki ott ragyogtál minden kő alatt.

Magam lettem vén kötömb, száz bozótban
megszaggatott, mogorva, durva, szótlan,
de lelkebben még égi fény ragyog.

Hogy tudnám testem bőrtönét levetni?
Üss rám, ha tudsz még vén bűnöst szeretni,
Istenszobrász! A márvány én vagyok.

Faludi György